

ת"ד 12442/08/16 - מדינת ישראל נגד אורן קובי

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

ת"ד 16-08-12442 מדינת ישראל נ' קובי
לפני כבוד השופט אהרן האוזרמן

בעניין: מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד רות פרג בר דין
המאשימה
נגד
הנאשם
אורן קובי
ע"י ב"כ עו"ד דוד גולן
עו"ד דינה קרביצקי

הכרעת דין

החלתי לזכות הנאשם וזאת מחתמת הספק.

כנגד הנאשם הוגש כתב אישום המיחס לו אחירות לגורם תאונות דרכים בנסיבות של אי ציות לאור אדם ברמזור ונעה בקלות ראש, עבירות על תקנה 22(א) לתקנות התעבורה ועל סעיף 62(2) בקשר עם סעיף 38(2) לפקודת התעבורה.

על פי העובדות המפורטות בכתב האישום, נטען כנגד הנאשם כי ביום 15.04.16, נהג את רכבו בתל אביב, ברחוב ליונרדו דה וינצ'י, מדרום לצפון והתקרב לצומת מרומזר עם שדרות שאול המלך. נטען כי הנאשם לא צית לאור האדם שדליך ברמזור בכיוון נסיעתו, נכנס לצומת תוך שהוא חוצה את קו העצירה באור אדם, חסם בכך את דרכו של אופנוע עליו רכב המערוב, ושני כל' הרכב התנגשו. כתוצאה נחל רוכב האופנוע המערוב וכל' הרכב ניזוקו.

הנאשם כפר באישומים המיוחסים לו, ובמועדים 15.05.17, 07.06.17, 03.07.17 ו- 07.06.17 נשמעו בפני הראיות בתיק שבנדן.

מטעם המאשימה העידו: רוכב האופנוע המערוב (המטלון) - יוסף כהן (ע.ת 1), ובנוסף עד ראייה, רוכב אופנוע שנסע מאחורי המטלון - אורן פורטני (ע.ת. 2) ובוחן המשטרה (ע.ת 3).

מטעם ההגנה העיד הנאשם בעצמו.

כאמור בסיום שמיית הבדיקות החלתי לזכות את הנאשם מחתמת הספק. ואלו נימוקי החלטתי:

עמוד 1

1. מדובר בתאונה שנגירה כאשר ברור כי בהעדר אויר יroke משותף ל-2 הנהגים, אחד מ-2 כלי הרכב המעורבים בתאונה, נכנס לצומת בנגדו לאור אדום שדלק בכיוון נסיעתו. כל אחד מהנהגים טוען כי הוא עצמו עבר באור יroke. מדובר בגרסה מול גרסה.

כתב האישום הוגש, כאמור במקרים אלו, אך ורק על בסיס העובדה כי בחומר הראיות בתיק החקירה מציה עדות נוספת נספtha, של עד ראייה (אורן פרוטני) שרכב על אופנו מאחריו המתلون ובצמוד אליו, והuid כי הבחן במתلون מתחילה בנסיבות מקום עמידתו ברמזור לפני הצומת וזאת כשהוא ברמזור בכיוון נסיעתם התחלף לירוק ובחשות האור הירוק.

2. בבהמה"ש במסגרת פרשת התביעה, העיד תחילת המתلون, יוסי כהן, ומספר את גרסתו. בפתח עדותו בחקירה ראשית נשאל על ידי התביעה: "**תספר את כל מה שקרה באירוע**" [עמ' 4 ש' 13]. העד תאר באריכות את התרחשויות התאונה לשיטתו.

בהמשך, נשאל (שאלה מדינית) על ידי התביעה: "**מי עוד הגיע לעוזר לך?**" ועל זאת השיב: "**היה עוד רוכב אופנו מאחרוי שמש עזר לי.לקח את הפרטים.**" [עמ' 5 ש' 10].

בסיום החקירה ראשית נשאל העד שוב על ידי התביעה: "**מה הקשר שלך לאותו רוכב אופנו שניגש אליו?**" ועל כך השיב:

"**הרוכב אופנו שנסע מאחרוי זה חבר שלי. סיימנו את הלימודים ביום שלישי, באותו יום של התאונה. אנחנו לומדים יחד. התלהבתי שאני הולך לראות אופנו חדש. ביקשתי שלילה אותו ויעזר לי לבחור אותו. ונסענו כל הדרך משנקר יחד.**" [עמ' 6 ש' 1].

3. אורן פרוטני שהעיד בבהמה"ש בישיבה הבאה (07.06.17) מסר בחקירה ראשית כי: "**אותו יום שישי נסעתי מר'ג לכיוון ת"א,نعمדתי מאחרוי הבחור רוכב האופנו, ברמזור אדום.**" [עמ' 11 ש' 18], [ההדגשה בקוו שלי. א.ה.].

רק בהמשך, בתשובה לשאלות התביעה הבהיר כי: "**כשאני אומר הבחור אני מתכוון לヨשי, שניגש באופנו. אני נסעתי מאחרויו.**" [עמ' 11 ש' 20].

עוד בהמשך, שוב לשאלת התביעה הרחיב את תשובתו ומסר בצורה לאקונית כי: "**ヨשי לומד יחד איתני. היינו בדרכינו לת"א אני אחוריו.**" [עמ' 11 ש' 24].

4. על פי תיאור הדברים עד כה, עולות 2 עובדות המקיימות לשיטתי, ספק בגרסת המאשימה.

ראשית, הובրר כי אין מדובר بعد ניטראלי. עובדת העובדה של אורן פרוטני חברו של המתلون, פוגעת במשקל שnitian לחתם לעדותו במילוי נוכח העדות כפי שנמסרה בבהמה"ש כMOVEDA לעיל.

עמוד 2

2 עדי התביעה, משום מה, "הצניעו" בעודותם בביבה מ"ש את עובדת היכרותם והחברות ביניהם ואף את העובדה כי נדברו לנסוע ולרכב יחד והוא בנסיבות משותפת בעת שנקלעו לתאונה.

איןני סבור כי עדי התביעה בקשר לשקר חילתה או להסתיר מידע זה מביהם"ש, שהרי המידע היה ידוע במשטרה. עם זאת היה מצופה שיזכרו, כל אחד מהם בנפרד בפתח עדותם, את העובדה כי היו בדרכם יחד וכי קיימת היכרות מוקדמת לחברת בינם, ולא יתעלמו מעובדה זו.

טעם ראשון לסתוק בגרסת המאשימה הוא העובדה כי אל מול 2 הגראסאות המתנגשות של הנאשם והמתלון, לא נמצא עדות ניטראלית התומכת בגרסת המתلون, שכן עד התביעה אורי פרוטני אינו עד "נטראלי" במובן המקובל.

טעם שני לפיקפק בגרסת המאשימה הוא התרשםותי כמתואר, מהנטיה של 2 עדי התביעה להצניע ולא להבליט את עובדת היכרותם/חברותם וזאת באופן תמהה, אשר מעלה ספק מה באמינות גרסת המאשימה.

5. לעניין זה ראיו אף להביא את דבריו ההגונים של בוחן ת"ד של המשטרה, אשר בתשובה לשאלת הסגנור, אישר את " הכלל הידוע" על פיו, בתאונות דרכיהם המתרחשות בתוך שטח צומת מרומזר, אי אפשר לעמוד לדין איש מהנהגים, כאשר מדובר בגרסה מול גרסה (כ舍ל אחד מ-2 הנהגים טוען שהוא עצמו עבר בירוק וטעון נגד רעהו כי הוא זה שעבר באדום), אלא אם קיים חזק ראייתי התומך בגרסה אחד מהנהגים (בראש ובראשונה עדות עד ניטרالي לתאונה או למשל "אמרה" מפלילה של אחד מהנהגים).

ובלשונו של הבוחן (ע.ת. 3) כאמור, בתשובה לשאלת הסגנור:

"**לשאלתו - אם במהלך חקירה אני שואל את העד אם הוא מכיר משהו מהמעורבים ואני שואל את זה בכל חקירה, והוא אומר לי כן, והוא מכיר, עד כמה הוא מכיר, אם הם חברים ונסעו יחד אחרי השני, יתכן מאד והטייק היה הולך לגניזה.**" [עמ' 17 ש' 14].

בוחן המשטרה שהוצמד לטפל בתיק, מאשר בנוספ' בעודותו כי לא ידע בעת שטיפל בתאונה ובעת שסייעם את הטיפול בה והמליץ להעמיד לדין את הנאשם, כי קיימת היכרות חברות בין המתلون לעד "נטראלי" אורי פרוטני.

6. בהשוואה עדויות 2 עדי התביעה בבית המשפט מצאתי בנוספ' גם סתירות מהותיות ביניהם:

א. המתلون מוסר כי בעת שעמד ברמזור אדום לפני החל בנסיבות (לשיתתו בירוק) אל תוך הצומת, חברו אורי פרוטני עמד במרחך מאחוריו כאשר אוטובוס חצץ ביניהם. אורי פרוטני כשעומת עם טענה זו בחקירותו הנגדית, טען להז"מ וכי לא היה כלל אוטובוס.

ב. המתلون מסר כי הפגיעה ארעה מיד עם תחילת הנסיעה. העד פרוטני מסר כי הפגיעה לא הייתה מידית עם תחילת הנסיעה, אלא הייתה אחורי פרק זמן - "זה לא היה ממש בהתחלה. אני התחלתי בנסיבות. לך

זמן. נסענו. הוא נכנס לצומת ואז".

7. עיון בעדויות הצדדים ובראיות שהוגשו ובמיוחד בתרשימים ממקום התאונה ובהצבעות שהציבו העדים והנאשם על גבי התרשימים, בביבהמ"ש, לגבי מקום האימפקט, מעלה אף הוא ספק בגרסת המאשימה אשר בסיס כתוב האישום.

מקום האימפקט מרוחק כ-2 מטרים בלבד מקו העצירה שלפני הצומת, בכיוון נסיעת המתлонן. המתلونן וחברו העידו כי המתлонן החל בנסיעה והספיק לחצות מרחק קצר מאד עד לתאונה.

quo העצירה המסתמן בኒצב לرمוזר שבכיוון נסיעת הנאשם ועד למקום האימפקט מרוחק ניכר. מדובר בצומת רחב יחסית (בכיוון נסיעת הנאשם), צומת "T" כאשר מרחק הנסעה של הנאשם עד למקום האימפקט, לפי עדותו ועל פי המסתמן בתרשימים, כ- 30 מטר לערך.

הCPF נוטה יותר כלפי תרחיש בו המתлонן חצה את quo העצירה באדם ופגע בנאשם, מאשר כלפי תרחיש שבו הנאשם חצה את quo העצירה באדם והספיק לחצות את כל רוחב הצומת עד שפגע במתلونן בתוך הצומת.

מבין 2 הגרסאות, של הנאשם ושל המתлонן, לא אוכל להעדיף את גרסת המתlonן או לטענה לא אוכל להעדיף במידה הנדרשת במשפט הפלילי אף אחת מהגרסאות (ללא חיזוק מתאים) ומכאן התוצאה המתבקשת, זיכוי הנאשם מחמת הספק.

סיכום:

בתיק זה כאמור, עמדו עדויות הצדדים על בסיס "גרסה מול גרסה", כאשר הנאשם מחד והמתlonן מנגד, טוענים שניהם כי נכנסו לצומת באור יירוק, דבר שאינו אפשרי. כפועל יוצא טוענים הצדדים זה למול זה, כי הצד השני עבר עבירה, בכך שנכנס לצומת בנגדו לאור האדם.

משמעותםaker בין גרסאות הנאשם והמתlonן, תעsha בעיקר על סמך התרשומות ממהימנות ואמינות עדותם ובהתאם ובמידה רבה אף מתוך התרשומות מאופן חקירת התאונה על ידי בוחן תאונות הדרכים מטעם המשטרה.

לאחר ששמעתי את מכלול העדויות והראיות שהביאו הצדדים לפניי, אני מוצא כי בגרסת המאשימה נפלו ספקות כמפורט ولكن לא אוכל לקבוע מעל לכל ספק סביר, ברמה הנדרשת במשפט הפלילי, כי הנאשם הוא זה שנכנס לצומת בשעה שאור אדום דחוק דחוק בכיוון נסיעתו.

לאחר שמייעת ראיות הצדדים ולאור כל המפורט לעיל, לא שוכנעתי כאמור מעל לכל ספק סביר כי הנאשם הוא זה שנכנס לצומת בנגדו לאור אדום, כפי שבקשה המאשימה לשכנע.

לפיכך אני מזכה את הנאשם, מחמת הספק.

מציאות תעבור העתק הכרעת הדין לצדים ולבאי כוחם.

הדין הקבוע למתן הכרעת דין במעמד הצדדים - מבוטל.

ה הנאשם פטור מהתייצבות נספת בביבהמ"ש.

ניתנה היום, כ' تمוז תשע"ז, 14 יולי 2017, בהעדר הצדדים